

Azizim, ateş yaktım...

Category: Goşgular, Kitapcy

написано kitapcy | 22 январь, 2025

Azizim, ateş yaktım... AZIZIM, ATEŞ YAKTIM...

Azizim, ateş yaktım yol kenarında,
Gel, otur,
Geçelim ocak başına.
İstersen,
İkimiz sohbet açalım,
Ateş ı ışık saçsın çevresine.
Herkesin kendi derdi,
Kendi hayali var:
Kimi meclise gider,
Kimileri işe.
Ama ateş başında,
Ocak başında
Gönül pası açılmıştır daima.
Ayıp değil,
Bazen sen düşünüp,
Düşünceye dalıp dursan da sessizce.
Savaşıp,
Hücum edip,
Hiçbir zaman
Yenen yoktur yer yüzünde kurbansız.
Ayıp değildir,
Ateş başında bilsek de,
Ayıp değil.
Arzu, hayal ateşe dönüp,
Duman gibi kaybolsun kaygılar,
Sürekli su vermiştir ateşle
Keskin âletlere ustalar.
Azizim, ateş yaktım yol kenarında,
Dolanıp gel,
Isınmaya çağırıyorum seni,
Isın da, yoluna gidiver yine,

Razıyım,
Üşüdüğünde hatırlasan beni.

■ GÖRÜŞMEYE GELIRSEN, SURAY

Görüşmeye Gelirsen, Suray,
Gel aysız gecelerde.
Yoksa yüzünü görürde ay,
Öz yüzüne çeker perde.

Güzel yüzün utandırır onu,
Kıskanır o, öfkelenir.
Aysız koyup geniş dünyayı,
Bulutlara batır gider.

■ ÖT BÜLBÜL

Öt bülbül, öt,
Öt bülbülüm.
Senin için diktiğim kırmızı gülüm
Açıldı güzel kokulu seher vaktinde,
Açıldı köyümün yeni bahçesinde,
Yeni bahçesinde,
Seher vaktinde.
Gördüm kara kızı gülün içinde,
Gördüm kızıl gülü kızın saçında,
Kızın saçında,
Gülün içinde.

Kızın gözü kaldı gül dalında.
Öt bülbül, öt,
Dinliyor seni.
Al gülün parıltısı al yanağında,
Büyülü gözleri çağırıyor beni.
Dinliyor seni,
Çağırıyor beni.

Ata ATACANOV.

siirdefteri.com Goşgular